

Acompanyar joves en la fe és dur i moltes vegades inestable

Dill, 13/07/2020 per Catalunya Religió

[L'opinió publicada](#)

Quan vaig començar en el món de la pastoral amb els joves tenia 25 anys i m'havien acabat d'ordenar. Era jove i el bisbe d'aquella època deuria pensar que els joves evangelitzen els altres joves i si ho va fer per aquest motiu, tenia raó, també el papa i els pares sinodals tenen clar que per arribar als joves allunyats el millor és un jove cristià convençut.

Per poder preparar el Sínode ens van demanar que els joves omplissin una espècie de formulari per tal de ser una base pel Sínode. Era un formulari destinat a joves creients, als de casa per entendre'ns. Amb l'equip de la delegació vam fer un altre formulari per què els joves dels nostres grups enviessin als seus amics de l'institut. La condició era clara, han de ser amics o amigues que no siguin creients.

Hi havia una pregunta que la vam posar expressament, parlava si coneixien algun jove creient i que els sorprenia més d'ell/a. Una resposta sobresortia per sobre de les altres... contestava una noia de 17 anys i deia: "Si, conec una jove cristiana i em sorprèn que una persona tan intel·ligent i bona pugui creure en aquestes coses. Envejo els seus valors i la seva visió de la vida". Gràcies a aquesta resposta vaig entendre quin perfil hem de treballar a la delegació i quin és el jove ideal per evangelitzar els allunyats.

Llegint el capítol setè de la *Christus Vivit* vaig recordar la resposta d'aquesta noia allunyada per què el papa ens anima a ajudar els joves cristians, a formar-los a deixar-los volar, acompanyar-los a fer experiència de Jesús i a ser Església.

La recepta que el papa ens ofereix, és una pastoral amb joves basada no tant en l'espectacle (de tant en tant és bo) sinó basar la trobada amb el jove amb la gramàtica de l'amor és a dir tota pastoral amb els joves ha d'estar basada a

estimar. Qui de nosaltres no recorda algú que a la nostra tendra joventut ens va estimar i ens ha marcat fortament? Gràcies a aquesta relació basada en l'amor, avui molts de nosaltres som cristians.

La pastoral amb els joves i de fet tota la pastoral de l'Església, ha d'estar basada en l'amo, d'aquesta manera la delegació de joventut, el grup parroquial, escolar... esdevindrà una família, una llar... un lloc d'oportunitats, d'acompanyament i d'amistat...

El capítol setè ens diu coses molt boniques als qui ens dediquem a l'acompanyament i l'evangelització dels joves però també tots els qui fa anys que ens hi dediquem sabem que no tot són flors i violes... acompanyar joves en el camí de la fe és dur i moltes vegades inestable. Hi ha una frase a l'evangeli de Joan que descriu perfectament el sentiment de l'acompanyant quan Jesús diu als deixebles: "També vosaltres em voleu deixar?" És dur quan un grup de joves es desfà o quan agafen altres camins completament diferents del que s'ha intentat fer experiència.... Aquestes situacions que tots hem viscut em porta a reflexionar sobre, qui acompanya el qui acompanya? Qui consola al qui totes les seves ovelles s'han perdut després de tant d'esforç?

Els temps que vivim certament no són gens fàcils per a l'evangelització, però el Senyor ens ha posat a tots nosaltres en aquest moment. La seva voluntat és que nosaltres entomem aquest repte, i que reconeguem els signes dels temps en la fidelitat a l'evangeli! Doncs endavant, no tinguem por, Jesús és qui ens acompanya!

Jordi Callejón i Ferrer, Delegat de Joventut del bisbat de Girona